

Sygn. akt IV CNP 21/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi pozwanej W.R.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt XVI Ca [...],
z powództwa Gminy G. – [...] Zarządu Nieruchomości Komunalnych
Samorządowego Zakładu Budżetowego w G.
przeciwko W.R. i R.R.
o eksmisję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 listopada 2017 r.,

- 1. odrzuca skargę,**
- 2. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania ze skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 września 2015 r. Sąd Rejonowy [...] w. G. nakazał pozwanym W.R. i R.R. opróżnienie i opuszczenie lokalu mieszkalnego nr 6 położonego w G. przy ul. D i wydanie lokalu powódce Gminie G. – [...] Zarządowi Nieruchomości Komunalnych Samorządowemu Zakładowi Budżetowemu w G., ustalił, że pozwanej przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego i orzekł wstrzymanie wykonania opróżnienia przez pozwaną lokalu do czasu złożenia przez powoda oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, ustalił brak uprawnień pozwanego do otrzymania lokalu socjalnego i orzekł o kosztach procesu. Apelacja pozwanej od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w G. wyrokiem z dnia 17 marca 2016 r.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego złożyła pozwana W.R.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części (art. 424⁵ § 1 pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (art. 424⁵ § 1 pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (art. 424⁵ § 1 pkt 6). Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny. Skarga niespełniająca któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga pozwanej nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Ustawodawca wyraźnie oddzielił podstawy skargi i ich uzasadnienie (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.), od przepisów (przepisu), z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Taka konstrukcja wskazuje, że nie wszystkie wady postępowania poprzedzającego wydanie orzeczenia, wytykane w ramach podstaw, powodują niezgodność orzeczenia z prawem, i na odwrót, nie wszystkie przepisy naruszone przez sąd w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia są tymi przepisami, z którym orzeczenie jest niezgodne. Orzeczenie może być zgodne z prawem, tj. w sposób prawidłowy orzekać o przedstawionym pod osąd roszczeniu, mimo obrazy - także licznych, a niekiedy nawet powodujących nieważność postępowania - przepisów prawa procesowego; przy ocenie orzeczenia z punktu widzenia art. 417¹ § 2 k.c. oraz art. 424¹ k.p.c. istotna jest treść rozstrzygnięcia oraz jego zgodność lub niezgodność z prawem w rozumieniu przyjmowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. i odwrotnie - wskazanie przepisu prawa materialnego lub przepisów postępowania, z którym orzeczenie jest niezgodne, nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. wskazania podstaw skargi i jej uzasadnienia.

Pozwana w skardze wskazała, że opiera ją na zarzucie naruszenia art. 674 k.c. oraz art. 222 § 1 k.c. w związku z art. 140 k.c. i art. 5 k.c. i w tym zakresie skarga zawiera uzasadnienie tych podstaw; skarżąca tym samym wypełniła przesłankę z art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c. Pozwana nie wskazała jednak przepisów prawa, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, naruszając w ten sposób obowiązek wynikający art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Niespełnianie powyższego powoduje, że skarga jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania ze skargi orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. (w związku z art. 424¹² i art. 398²¹ k.p.c.) uwzględniając trudną sytuację życiową skarżącej.

aj